יום **ד'**, **כ"ט** ב**מנחם אב** תשס"ג (**27** ב**אוגוסט**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

מחר, **ל' ב<u>מנחם אב</u>**, בשנת תש"י (1950), **אישרה הכנסת את החוק להענשת הנאצים ועוזריהם**. הבעיה התעוררה כאשר התברר שהחוק הקיים אינו מאפשר להעמיד לדין אדם שביצע את העבירה במדינה אחרת. החוק החדש תיקן את העיוות ואיפשר להעמיד לדין גם את מי שביצעו עבירות חמורות במדינות אחרות.
החוק הביא למבול של תלונות כנגד יהודים ומתחזים ליהודים, שסייעו לנאצים במלאכת ההשמדה ועלו לישראל. הראשון שהועמד לדין במסגרת החוק החדש היה **אנדרי בוניק**, סלובאקי בן 31, שנשפט בכמה ערכאות. בוניק הואשם שהיה חבר במשמרת הנאצית הסלובאקית. חמישה עדים זיהו את בוניק שעלה לישראל ביולי 1949 באוניית המעפילים 'גלילה' עם אשתו היהודיה, יוליה מנדל.
על-פי כתב האישום, היה בוניק מזכיר הארגון 'המשמר הלינקאי' באזור מיכלובוצקה, ובזכות מעמדו העביר על שמו נכסי יהודים שנשלחו למחנות הריכוז. [ישראל 50]

היום, **כ"ט ב<u>מנחם אב</u>**, הוא **ערב ראש חודש אלול**. מתפללים בתפילת מנחה את תפילות **יום כיפור קטן**. שם זה הוא כינוי לערבו של ראש חודש ויש שנוהגים לעשותו יום תענית ותשובה. גם אלה שאינם נוהגים להתענות ביתר ימי "כיפור קטן" עושים כך ביום **ערב ראש חודש אלול**, חודש הרחמים והסליחות.
רבים יוצאים להשתטח על הקברות ומפשפשים במעשיהם מתוך תשובה, תפילה וצדקה. יש שעולים לירושלים לשריד בית-מקדשנו, הכותל המערבי, שלא זזה ממנו השכינה מעולם, לומר בו תפילת "יום כיפור קטן". [לוח דבר בעתו]
=מלמדינו חז"ל כי בית המקדש חרב בגלל שנאת חינם. והדרך לבנותו מחדש תבוא ב"אהבת חינם". מעניין לציין כי הגימטריא של "**אהבת חינם**" שווה ערך ל"**יבנה המקדש**".=

ולקראת ראש החודש האחרון, **ר"ח אלול** [מחר ומחרתיים], של השנה הארוכה מכולן [השנה היתה מעוברת, בת 13 חודש במקום 12], עדות מאדם שחוגג את ימי הולדתו לפי הלוח שלנו. מי שחוגג את יום הולדתו לפי התאריך העברי הוא מי שנותן לעצמו כבוד. בלוח השנה שלו יש לו ראש השנה, יש לו פסח, יש יום העצמאות, ויש יום הולדת, וכולם חלים בימים קבועים מדי שנה. לעומתו, החוגג את יום הולדתו בתאריך הלועזי, המגדלורים הקבועים לו במעגל השנה הם יום הגשת הדו"ח השנתי למס הכנסה, יום תחילת שנת הלימודים, אחד באפריל – ויום ההולדת שלו. החגים משייטים להם קדימה ואחורה על לוח השנה שלו, מתנגחים להם ביום הולדתו כגלי גאות ושפל, כאילו לא היה גם יום הולדתו יום חג. למרבה הצער, כבר שנים רבות בוחרים רובנו באופציה האזרחית. רק קומץ שומרי מצוות וחומות, ואיתם גם חובבי אשורולוגיה וקדמוניות נדירים, עוד מלחשים בביישנות ובסומק צמד מילים שאינו כולל מספר כאשר הם נשאלים ליום הולדתם. לכן נעים כל כך היה לשמוע את **שמעון פרס**, שחגג [בשבוע שעבר] מלאת לו 80, מתראיין ברדיו ונשאל על יום הולדתו. "יום ההולדת שלך הוא ב- 16 באוגוסט", שאל אותו המראיין, "נכון?" "לא", השיב הדינוזאור קל הרגליים. "הוא חל ב**כ' באב**. זה רק הנוצרים שמשום מה חוגגים אותו בכל שנה בתאריך אחר. השנה בי"ח באב, בשנה אחרת בכלל בתמוז. זו לא אשמתי. אני בן 80 בכ' באב השנה ובכל שנה." ['מקור ראשון']

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל